

המועצה הדתית
ב-ת"ש

שנה טובה

אל תושבי עירנו

כולנו נתפלל בעוד כמה ימים, בכל הלב, "תכלה שנה וקללותיה". שנת הקורונה תיזכר לדורות, ולא דווקא לטובה.

כדי לקבל את ההמשך, "תחל שנה וברכותיה", אנחנו צריכים לפנות אל ה' בתפילה בראש השנה. בבתי הכנסת. במקומות המקודשים. בהיכלי ה' יתברך.

אבל כדי לפנות אל ה' צריך לקיים את דבריו ואת מצוותיו. גם את מצוות "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם".

בתקופה האחרונה ישנה התרופפות בקיום מצווה זו, והתשומת-לב מוסטת לויכוח על אפליה באכיפה, על צדק או אי-צדק בהגדרות הרמזור, ועוד דברים כיוצ"ב. עיריית בת ים מצידה, מתאמצת מאוד שלא לאפשר אכיפה בררנית; דוח"ת ושימועים לאין ספור ניתנים בקנוניים, בטיילת, באולמות, ועוד. אבל גם בתי כנסת נדרשים לעמוד בתקנים. תקנים מחמירים, מפני השווה הממושכת במקומות קטנים, ומפני חתך האכלוסיה שהוא מבוגר יותר.

אבל בכל מקרה, האם "זה" מה שמוביל אותנו בקיום את מצוות התורה?? רמזור מוצדק או לא?? אכיפה בררנית או לא?? מה זה נוגע לצו האלקי "וחי בהם"? האם אנחנו שומרים על חיינו בגלל הוראת משרד הבריאות, או מפני שזה צו אלקי של נותן החיים: אני נתתי לך את החיים, ואני מצווה עליך לשומרם. **החיים שייכים לנותן החיים, ואין לנו רשות לשחק בהם.**

מכח הצו האלקי הזה אנחנו מחללים את השבת ואת כל התורה עבור שמירת החיים. לא מפני שהחיים חשובים יותר מהתורה, אלא מפני שנותן החיים ונותן התורה צוה עלינו לנהוג כך בדרך כלל. (חוץ מ-3 עבירות, עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים, שבהן ערך שמירת התורה גדול מערך החיים).

את ההחלטה איך לשמור על החיים מסר הקב"ה בתורתו הקדושה לרופאים. "ורפא ירפא". גדולי הרבנים יושבים עם גדולי הרופאים, ביניהם גם שומרי תורה ויראי שמים, שומעים את הדברים הנכונים בלי הפרעות תקשורת, ומחליטים על הדרכים הראויות. הוראות אלו מחייבות - כמו כל הוראות התורה האחרות.

אם אדם עובר על הוראות אלו, כיצד הוא יכול לפנות אל הרב בבקשת היתר לנסוע בשבת בספק פיקוח נפש, או שלא לצום בכפור? הלא התורה התירה זאת מפני שאמרה **ללכת אחרי חוות הדעת הרפואית**, אבל איש זה הרי מזלזל ומשחק בחו"ד הרפואית?

את ה'אנחנו עובדים, ואת תורתנו אנחנו חייבים לקיים. כולנו מצויים בתורה על שמירת הגוף והנפש. ו**מן התורה אסור לאדם להידבק, ואסור לאדם להדביק אחרים.** ויש לדקדק ולהפקיד בקיום הלכה זו. וכבר כתב רבנו החזון איש זיע"א: "הדקדוק בשמירת הבריאות היא עבודה אהובה אצל ה' יתברך".

החושבים (ומפצים) שקורונה היא מן משחק, סוג נוסף של שפעת קלילה, הינם חסרי אחריות וקלי דעת. החולים בקורונה, דתיים או שאינם כאלה, בני בת ים או מחוצה לה, מתריעים כל העת: תפרסמו **שזה לא משחק**. מתמוטטים פתאום. גם בלי מחלות רקע. גם צעירים ובריאים. אנא אל תשחקו עם החיים. קרוב ל-50 מתים יש בעירנו בת ים, מהקורונה. העיר עלתה מירוק לצהוב ומצהוב לכתום, בגרף עולה בהתמדה. האם לא נעצור את זה?? אפילו בחורים צעירים וחסונים, שעברו את הקורונה כבר לפני כמה חודשים, מדווחים כעת על בעיות קשות, "תופעות לוואי". האם כל זה משחק?

האם יתכן להולכים להתפלל לאלקים, שלא תהיה בהם יראת אלקים ובגללם תיהפך העיר לאדומה, אנשים רבים נוספים יחלו, ואולי גם ימותו, ובתי הכנסת יסגרו יותר ויותר. האם מצפונם יסבול את זה??

הריני מבקש בכל לשון של בקשה מאנשים מבוגרים, או מבעלי חיסון נמוך, **לבלי יבואו לתפילות הימים הנוראים בבתי כנסת צפופים.** נשים וילדים פטורים מחובת התפילה ושופר, ובוודאי בציבור. תפילה בבית, בהשתכחות הלב, בדיבור אמיתי עם ה' יתברך, בדבקות במשך שעות בלי הפרעה, עוצמתה לאין ערוך מתפילה בבית הכנסת, בצפיפות והסתכנות.

אני מפציר בגבאי בתי הכנסת: **אנא אל תעברו בשום אופן על ההנחיות** תהיו מזכי הרבים, ולא ח"ו ההיפך. לעבור על התקנות פירושם להעביר הדבקות ולהמשיך את המגפה. מוטלת עליהם אחריות תורנית **אישית** לכך, וכפי שכבר הורה כע"ז לפני 110 שנה גדול הדור רבי עקיבא איגר זצוק"ל, בשנת המגיפה אז.

חלילה למבודד, וכ"ש לבעל תסמינים, וכ"ש לחולה מאומת, לצאת מהבית, כביכול בשם מצוות התפילה והשופר. חובת היום של אנשים אלו היא שלא להיות בור ותקלה לרבים. וספק דאורייתא - לחומרא! תקיעות שופר יהיו בכל חלקי העיר במהלך שעות היום, כמפורסם ברשימה באתר המועצה הדתית בת ים.

המרגיש תסמינים ואינו בודק את עצמו, וכן המכזב במסירת פרטים, וכל כיוצ"ב עניינים דומים "כדי להיות בבית הכנסת בראש השנה", צובר חובות ליום הדין, ולא זכויות.

אנא אחים, מצות "וחי בהם" **אינה נתונה** לשיקול דעתו הפרטי של כל אחד, אלא היא חובה הלכתית עם גדרים קבועים וברורים, שיש ללכת בה אחר הוראות חכמי התורה, כמו בכל שאר מצוות התורה.

אנשי בת ים, כבר הוכיחו את בגרותם וציותם לדעת תורה, ונקווה כי גם במהלך הימים הנוראים, למרות הקושי הנורא שבדבר, תישמר הלכה זו, ותסור המגפה מעלינו. אבינו מלכנו, מנע מגיפה מנחלתך, ופקוד את כולנו בדבר ישועה ורחמים, לשנת חיים טובים בריאים ומתוקנים. לעבודתך יתברך. אכ"ר.

הנני באהבה
אליהו בר שלום
הרב הראשי לבתי ים